

ת"פ 23845/06/15 - מדינת ישראל נגד עדי גולדברג

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 23845-06-15 מדינת ישראל נ' גולדברג

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עדי גולדברג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מירי ביטון הראל

ב"כ הנאשמת : עו"ד שי נודל

הנאשמת בעצמה

גזר דין

הנאשמת הורשעה בעובדות כתב אישום, בעבירה של גניבה בידי עובד ממעבידו (ריבוי עבירות) - עבירה לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "חוק העונשין").

כעולה מעובדות כתב האישום, בתקופה שבין החודשים ינואר-מרץ שנת 2013, עבדה הנאשמת כפקידת גבייה באגף הכספים של חברת "אלקטרה מוצרי צריכה (1951) בע"מ".

טכנאי החברה, אשר נתנו שירות ללקוחות החברה, קיבלו תמורה כספית עבור השירות (להלן: "הכסף"). בהמשך, העבירו טכנאי החברה את הכסף לידיה של הנאשמת על מנת שזו תפקידו בכספת החברה, וכן העבירו את החשבוניות שמסרו ללקוחות על מנת שתזין את פרטי החשבוניות למחשב החברה.

במועדים רבים ושונים אשר אינם ידועים במדויק למאשימה, ב-673 הזדמנויות שונות, נטלה הנאשמת את הכסף ולקחה אותו עמה במקום להפקידו בכספת החברה, עוד נטלה הנאשמת שלא כדין את פנקסי החשבוניות לביתה, בכדי שהגניבה לא תתגלה.

הנאשמת הודתה בגניבת סך של 166,856 ₪ ממעבידה.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני המאשימה:

במעשיה, פגעה הנאשמת בערכים חברתיים בדמות האמון שניתן לה כפקידת גבייה, בקניינו של מעבידה ובניהולה התקין של החברה. מעשים כגון אלה, משפיעים לא רק על היחס שהמעביד מפנה כלפי העובד שגנב, אלא גם כלפי עובדים אחרים, בשל החשש שמא יבצעו מעשיו דומים בעתיד.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, טענה המאשימה כי במעשה גניבה על ידי עובד, בייחוד מקום בו מדובר במשרת אמון, במסגרתה לעובד נגישות לכספי החברה, הענישה היא מחמירה וכוללת תקופות מאסר לא קצרות. לא בכדי קבע המחוקק עונש מקסימאלי של 7 שנים, בצידה של עבירה זו.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, טענה המאשימה כי התנהלותה של הנאשמת מעידה על תכנון מוקדם שהשתרע לאורך 3 חודשים, הנאשמת ניצלה את האמון המלא שניתן בה, על מנת לבצע את מעשי הגניבה, הנאשמת הפרה את האמון שניתן בה, בתדירות גבוהה, וביצעה מספר רב של עבירות בהיקף גבוה.

הנאשמת לבדה תכננה יזמה וביצעה את העבירות וכן נקטה בצעדי טשטוש תוך נטילת החשבוניות לביתה.

המאשימה סבורה כי בהתחשב בכלל הנסיבות, מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשי מאסר בפועל ועד ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

לגבי הנסיבות שאינן לביצוע העבירות, הוסיפה המאשימה כי לנאשמת רישום פלילי קודם בגין קבלת גניבת נכסים שהושגו בעוון וגניבה, משנת 2014, כתב האישום שם הוגש בחודש נובמבר 2011 כך שלדעת המאשימה העבירות בתיק זה בוצעו בזמן שהתנהל נגדה הליך משפטי. במסגרת גזר הדין, בתיק הקודם, הוטל על הנאשמת מאסר מותנה ולדעת המאשימה יש לקחת נתון זה לחומרא הואיל ומדובר בגניבה.

עוד הוסיפה המאשימה כי הנאשמת לא החזירה את הכספים אותם נטלה.

מנגד יש לשקול לקולא את הודייתה של הנאשמת בעובדות כתב האישום, את החיסכון בזמן שיפוטי ונטילת האחריות.

המאשימה עתרה לגזור על הנאשמת עונש מאסר בפועל, המצוי במרכז המתחם, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשמת:

ב"כ הנאשמת טען כי המאשימה השתהתה בהגשת כתב האישום, כאשר החקירה הסתיימה כשנתיים קודם להגשת כתב האישום.

לטענתו, יש לראות את מסכת נטילת הכספים, כאירוע אחד מתמשך. בניגוד לטענת המאשימה, כי האירוע נמשך 3 חודשים, הרי שעיון בטבלה שצורפה על ידי המאשימה לכתב האישום, מלמד כי נטילת הכספים החלה בסוף חודש ינואר 2013 ונמשכה עד המחצית הראשונה של מרץ 2013, דהיינו תקופה של חודש וחצי בלבד.

עיון בתסקירי שירות המבחן מלמד כי הנאשמת עברה חיים לא פשוטים ולמרות זאת הצליחה לנהל אורח חיים נורמטיבי לאורך חייה ותפקדה באופן נורמטיבי. הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע העבירות והצליחה להתייחס לפסול שבמעשיה ולחומרתם.

לטענתו, הנאשמת ביצעה את העבירות כאשר משפחתה הייתה נתונה למסכת של סחיטה ואיומים.

סיכויי השיקום של הנאשמת גבוהים, היא השתלבה בהליך טיפולי ונראה כי הנאשמת מגלה מוטיבציה גבוהה מבחינת מצבה, לצורך שינוי מהותי ומשמעותי בחייה.

מצבה המשפחתי והכלכלי של הנאשמת הוא בכי רע וישנה חשיבות רבה למסגרת התעסוקתית בה היא מצויה. הנאשמת אף פנתה לאפיק טיפולי במרכז לבריאות הנפש, דרך קופת החולים והשתלבה גם שם בטיפול.

מזה כ ארבע שנים לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים חדשים ולטענתו יש לסיים את ההליך בעונש מאסר קצר, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הנאשמת בדברה האחרון:

בדברה האחרון מסרה הנאשמת כי לא תשוב לבצע מעשים מעין אלו, לטענתה מגיע לה עונש מינימאלי. הנאשמת הוסיפה כי ההליך הטיפולי מהווה נקודת מפנה בחייה וביכולתה להבין את שחווה וכיום מבינה שניתן להתמודד עם מצבה באופן מכובד. לגרסתה, ניסתה לעזור לילדיה והיא איננה יכולה לאבד אותם. הנאשמת ביקשה את מחילת בית המשפט, על מנת שתוכל לצעוד בדרך חדשה. היא מוכנה להחזיר את הסכום אותו נטלה בתשלומים, לגרסתה, ניסתה להשיב את הכסף, אך לא הצליחה.

תסקירי שירות המבחן:

בעניינה של הנאשמת הוגשו שלושה תסקירי שירות מבחן.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשמת, בת 32 (נכון למועד עריכת התסקיר), נשואה ואם לשני ילדים, בעלה אינו עובד ומתמודד עם קשים נפשיים משמעותיים, בין היתר על רקע חובות כספיים לגורמים בשוק האפור.

מתסקיר שירות המבחן עולה מערכת משפחתית מורכבת, בעייתית וסבוכה.

לחובתה של הנאשמת, הרשעה אחת מיום 5.1.14, בגין עבירת רכוש ונכון למועד התסקיר הראשון, לא עמדו כנגדה תיקי מב"ד נוספים, מלבד התיק שלפניי.

שירות המבחן מציין בתסקירו כי הנאשמת קיבלה אחריות על ביצוע העבירה שיוחסה לה, תיארה תחושות של צער, בושה וחרטה, הביעה את רצונה לפצות את החברה ולהשיב את הכסף שנטלה, ברקע לביצוע העבירות תיארה הנאשמת את הסתבכותו של בעלה בחובות כספיים לגורמים בשוק האפור ואת רצונה לסייע לבעלה להיחלץ מהסתבכותו במישור הכלכלי ולהסדיר חובותיו. שירות המבחן מעריך כי ביצוע העבירות הוא על רקע נטיית הנאשמת, לפנות למענים ופתרונות שוליים, בעלי אופי של טשטוש ערכי ומרמה, בעת התמודדות עם

מצבי לחץ ומשבר.

שירות המבחן התרשם כי ההליכים המשפטיים מהווים השפעה מרתיעה על הנאשמת והמליץ להפנות לטיפול.

מהתסקיר השני שהוגש בעניינה של הנאשמת, עולה כי הנאשמת השתלבה בקבוצה ייעודית לנשים במסגרת שירות המבחן, היא משתפת פעולה ולוקחת חלק פעיל בשיח הקבוצתי. ניכר כי התייחסותה לעצמה ולהליך כנה וכי היא נכונה לבצע שינוי מהותי ומשמעותי בחייה.

שירות המבחן ציין כי בעלה של הנאשמת אינו מתגורר עמה ועם ילדיה, בשל מצבו הנפשי הקשה, אך מגיע לבקר אותה ואת הילדים, פעמיים בשבוע. עולה כי הנאשמת הינה המפרנסת היחידה ומטפלת בילדיה בגפה. הנאשמת ציינה בפני שירות המבחן כי היא חוששת שאם תידון לעונש מאסר, אף בדרך של עבודות שירות, תאבד את יכולתה לעבוד ולפרנס את משפחתה ואף להסדיר את חובותיה הכספיים.

שירות המבחן המליץ מחד על הטלת ענישה מרתיעה ומציבת גבול בדרך של מאסר על תנאי, אשר ימחיש לנאשמת את חומרת התנהגותה וישמש גורם מרתיע בעתיד. ומנגד, סבר שירות המבחן, כי בשים לב לחומרת העבירות, החזרתיות והימשכותן, מצבה המורכב של הנאשמת, העובדה כי שליחתה של הנאשמת למאסר בפועל עשוי לפגוע באופן מטלטל ביותר הן בבני משפחתה והן בדימויה העצמי, כמו גם, בהליך השיקומי שעוברת, יש לגזור עליה עונש מאסר ברף הנמוך, אשר ירוצה בעבודות שירות וימחיש לנאשמת אחריותה למצבה ולהתנהגותה עוברת החוק, חומרתה ותוצאותיה.

מהתסקיר השלישי בעניינה של הנאשמת, עולה כי הנאשמת המשיכה בעבודה סדירה ויציבה לצד הטיפול בילדיה הקטנים, נפרדה מבעלה, על רקע מצבו הנפשי המעורער. עולה כי הטיפול אותו עוברת הנאשמת, במסגרת שירות המבחן, מהווה שינוי משמעותי בתפיסותיה ומקנה לה כלים להתמודדות יעילה עם מצבי דחק, עמימות ומשבר.

הנאשמת מתמידה להגיע למפגשים הטיפוליים, לוקחת חלק משמעותי בהם, משתפת פעולה ויוצרת קשרים חברתיים משמעותיים במסגרת הקבוצה. הנאשמת מכוונת לשינוי מצבה ודפוסי התנהגותה וניכר כי משקיעה משאבים בתוך המפגשים ומחוצה להם על מנת לנהל אורח חיים תקין.

בנסיבות האמורות, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, ענישה קונקרטיה בדמות של עבודות שירות ברף הנמוך, אשר יאפשר לנאשמת להמשיך את הליך השיקום אותו החלה ולהימנע מפגיעה אפשרית בה ובבני משפחתה, לרבות ילדיה הקטנים. בנוסף, ממליץ שירות המבחן על הטלת מאסר על תנאי משמעותי, אשר ימחיש לנאשמת את חומרת מעשיה וישמש גורם מרתיע ומציב גבול בעתיד.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות:

בעניינה של הנאשמת הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, אשר מצאה את הנאשמת מתאימה לביצוע עבודות שירות.

דין והכרעה:

תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה הדרך בה על בית המשפט לפסוע בבואו לגזור את דינו של נאשם אשר הורשע בדין.

בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. לאחר מכן, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם (בעניינו הנאשמת) בתוך מתחם העונש ההולם שנקבע על ידו, תוך התחשבות גם בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, בהתאם לסעיף 40יא לחוק.

בעניינו, הערך החברתי אשר נפגע הינו פגיעה ברכושו של אדם וכן פגיעה באמון מעביד בעובדו. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן, מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה פגיעה בינונית, כאשר הנאשמת ניצלה את מעמדה בחברה, נגישותה לכספים, האמון שרכש לה מעבידה וגנבה ממנו במספר רב של הזדמנויות סך ₪ 166,856, אותם לא השיבה, למרות טענותיה כי בכוונה להשיב את הכסף.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה, מעלה כי במקרים דומים, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב ובין עונש מאסר על דרך של עבודות שירות (במקרים חריגים נגזר עונש של"צ) ועד ל - 30 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 8529/12 עקל נ' מדינת ישראל (18.12.12), רע"פ 3153/10 שבתשילי נ' מדינת ישראל (29.4.10), רע"פ 5282/13 אוחנה נ' מדינת ישראל (25.7.13), ע"פ (מחוזי תל אביב) 20466-10-14 אילטוב נ' מדינת ישראל (25.2.15), ע"פ (מחוזי ירושלים) 9725-02-14 קורסיה נ' מדינת ישראל (6.3.14), ע"פ (מחוזי מרכז) 44947-09-13 עיסא נ' מדינת ישראל (2.2.14), עפ"ג (מחוזי חיפה) 40674-04-13 מדינת ישראל נ' קטש (11.7.13), ת.פ. (קרית גת) 30745-09-12 מדינת ישראל נ' זגורי (13.1.14), ת.פ. (ים) 23813-09-10 מדינת ישראל נ' ג'ובראן (16.1.12).

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), יש ליתן את הדעת לכך שהנאשמת הינה המבצעת היחידה והאחראית הבלעדית לביצוע העבירה, את הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, סכום של כסף שנילקח מחברת אלקטרה, בסך של ₪ 166,856 ולא הוחזר עד היום.

הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה - כעולה מתסקירי שירות המבחן ואף מטיעוני ב"כ הנאשמת, היא ומשפחתה נקלעו למצוקה כלכלית והיו נתונים לאיומים של גורמים בשוק האפור.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, מצאתי כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל - 24 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

בגזירת העונש לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, בעניינו, הנאשמת, ילידת 1985, גרושה ואם לשני ילדים קטינים, היא הנושאת הבלעדית בעול פרנסתה. בשנה האחרונה היא עובדת באופן יציב וכן עוברת תהליך שיקומי משמעותי, אשר בא לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן.

הנאשמת נטלה אחריות על ביצוע מעשיה ונראה כי משקיעה מאמצים לחזור למוטב.

עוד יש ליתן את הדעת לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, בשנת 2013, ולכך כי לא נפתחו כנגד הנאשמת תיקים נוספים, כן יצוין כי לנאשמת הרשעה נוספת משנת 2014, בעבירה דומה, בגין אירוע קודם לביצוע עבירה זו.

בעניינו, יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, זאת נוכח חומרת העבירה והקלות שבה בוצעה, הפיתוי שברווח מהיר וקל, לצד הקושי, הקיים במקרים רבים, בגילוי העבירה והיקפה.

התלבטתי ארוכות בגזירת עונשה של הנאשמת בתיק זה, לחומרא סוג העבירה אותה ביצעה הנאשמת, העובדה כי לא החזירה את הכסף והעובדה כי אין זו מעידה חד פעמית לנאשמת. לקולא, השיקום המשמעותי אותו עברה, הפגיעה שעשויה להיות לנאשמת ולילדיה, אם תשלח לעונש מאחורי סורג ובריח ומשכך, אני סבורה כי באיזון הראוי של מכלול האינטרסים והשיקולים לקולא ולחומרא, יש להטיל על הנאשמת עונש של מאסר לריצוי בפועל ועם זאת ניתן להורות כי הוא ירוצה בדרך של עבודות שירות.

לעניין הקנס הכספי, המדובר בעבירה שהיא בעיקרה כלכלית וראוי כי יושת בגינה קנס משמעותי שיהווה עונש הולם למעשיה, בהתחשב כי מעשיה של הנאשמת בוצעו מתוך מצוקה אישית וכלכלית, כמו גם מצבה הכלכלי כיום. עוד אני סבורה כי יש מקום לפסוק פיצוי למעבידתה של הנאשמת, חברת אלקטרה, ממנה נגנבו הכספים ולא הושבו.

אשר על-כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה על פי המלצת הממונה על עבודות השירות, בחוות דעתו מיום 16/5/18.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום עבירה כלשהי שעניינה גניבה.
- ג. קנס כספי בסך של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.8.18. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ד. פיצוי כספי לחברת אלקטרה, בסך 167,000 ₪, הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ב - 60 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בהם ביום 1/10/18, לטובת החברה, על פי פרטים שתמסור המאשימה. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. אני מטילה על הנאשמת צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 3.9.18 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז מרכז ברמלה.

מובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות ובביקורות שיערכו בהן.

כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בכליאה ממשית.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ח, 27 יוני 2018, במעמד הצדדים.